

Año II

PIUGGERDA 26 DE SEPTIEMBRE DE 1920

Núm. 78

J. Duran

EL PIRINEO

Periódico semanal de información

DIRECTOR: JAIME DURÁN

Número suelto, 10 céntimos.

Números atrasados, 20 céntimos

Trimestre, 125 ptas.

Fuera: 150 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores:

Redacción y Administración,
Calle de la Revolución, n.º 11

Anuncios a precios irregulares
No se devuelven los originales

La Vall de Carol

Es la Vall de Carol, un dels llocs més pintorescs de la Cerdanya, digne d'esser visitada pels turistes que vulguin coneixer una per una totes les mavelles tancades dins d'aqueixa comarca pirenèneca, tant visitada i tant poc coneguda no solament dels forasters, si que també de la gran majoria dels Cerdans, puig son en gran nombre els que no s'han donat la pena d'endinsarse a la dita vall i sols la coneixen per referencies més o menys verídiques.

Anem doncs a fer-hi un petit passeig; entrem per la Tor, escaient i rialler poblet, que sembla posat allí com a sentinella o porter de la Vall.

Seguim l'hermosa carretera qu'atravessa de dalt a baix la pintoresca i abrupte vall de Carol, que després de serpentejar fins dalt del port de Puymorens, baixa cap al Hospitalet i després de tocar les muntanyes Andorranes, acaba a la vila d'Ax.

S'ens presenta a la vista l'estreta Vall, tancada d'un i altre costat per enlairades muntanyes, a trossos rublerta d'espessa boscuria de pins, d'abets, pollancres, sàlsers, berms, besos i matissam de tota mena d'arbustos; i d'altre part de pelades muntanyes, gegantins blocs de

granit, recuberts per prima capa de verda mossa.

La carretera a un costat; pel mitjà el riu Carol que desde Lanós, besa tota la Vall, amb remor aixordadora, corre cap a la plana, regant debesses, prats, horts i camps; movent fabriques, després de saltar per les roquerries de llur llit; fent petits salts, i notables cascades, dignes dels mes celebrats reconets de la pintoresca Suissa.

Primer el poble de Riutés, del qual raja aigua de per tot arreu, Qués petit poble, notable per sos bonics encontorns, per son manantial d'aigua termal, i per començar allí l'acequia que dà l'aigua a l'estany de Puigcerdá.

L'enlairat Curbasill, el petit Carol, amb llurs torres derrocades, testimonis muts de les mes belles gestes de l'Historia Catalana, en temps dels Reis d'Aragó.

Porta, que's banya els peus al Carol, i cubreix son noble cap amb atapait bosc, semblant a gegantina corona baixada expresament de dalt del Cel.

Porté, sentat als peus del Puymoren, porta d'entrada del famós port, que tanca la comarca cerdana i fa les fites del Pirineu Oriental i del Ariège.

Podreu admirar, el salt de San Marossal, que segons la tradició, dit Sant al fugir de sos

perssegidors, vā saltar la vall d'un costat al altre, i encar avui si coneixen marques les petxades en les roques que hi va posar els peus.

Les Roques de les Justicies, lloc segons se diu, ahont s'ajusticiaben en temps vells, als malfactors del país.

El Salt del Pont, el de la *Fulletera*, quals esquitxos mullan la carretera, i aixó que passa calques metres per demunt de la muntanya.

La Fou, vera gorja; que vā desde l'Pont del *Isidrot* fins al pont de Porté, obra de la mà del home; obrint pas per la muntanya de fort granit pera construir la carretera, dessota de la qual, fuig apretat, depressa i remorós el *Carol*, com si volgués escapar d'aquelles estanques que'l tenen empresonat.

Tota aqueixa abrupta i pintoresca vall, avui es ja atravessada pel camí de ferro, vía qu'ofereix al visitant, artistiques, sólides, atrevides i ben acabades construccions, admirades per propis i extranys, obrint-se la foradada que té mes de cinc kilòmetres de llargaria, que comensa un xic més amunt de cal *Petitot*, sota d'una torre, que's diu que fou el cap i casal de la familia de Descallar, pera eixir a la vall del Ariège per l'Hospitalet.

Mes, éim sembla que sento a dir i gal·liver... Que? També es tant bonica la vall de *Carol*?

Esperat un poc i veurás que'n aquest mon tot es relatiu.

Que, no es ben bonica la neu qu'amb son espès mantell blanc ho embolcalla tot? Que no son dignes d'esser admirades les cristallines candeles de gel que per tots els degotalls ixen, presentant formes caprichoses i bonics dibuixos, qu'al esser besades pel sol, escampan per tot arreu milers d'Arcs de Sant Martí?

Que no ns, diu res l'espectacle grandios del torp, qu'aixeca la neu, la trasvalissa d'un

lloc a l'altre, tragent-la d'aquí i fent-ne grosses muntanyes mes enllá, al istil de lo que fa el *Simun* amb les sorres del Sahara?

Es cert, qu'en aital temps val mes no mourers de casa i del peu del foc, mes cal saber qu'en cap casa de qualsevulla poblet de la Vall de *Carol*, no hi manquen bons i confortables llits, ben proveits rebosts i millors cellers, provisió de llenya pera alimentar la llar que crema nit i dia, ahont si reuneixen la familia i forasters, a la llur escalfor, ben plé el pahidor de bons i suculents menjars, i despatxar-hi cal que ampolla de bon vi o de licor, i saborejar-hi la tassa d'aromatic café, que de tot aixó no'n manca pas, no s'hi está del tot malament, un hom espera sens molestia de cap mena l' hora del bon temps, que com diuen els castellans, *no hay mal que eien años dure*.

I per fi, com per tot arreu, fins en les masies hi ha bon servei, postal, telegràfic i telefònic, tampoc hi falta la Casa Escola, no cal temer l'isolament complet, que's lo que fá mes pena en els paisos, (que fora de la Cerdanya son molts,) que no's poden comunicar amb ningú de cap mena de manera.

Bonica es la vall de *Carol*, durant el bon temps, no es menys digne d'esser visitada, pel qui no ha vist mai el mon per un forat; quant reb les caricies del torp, del vent, del gel i de la neu, de quelcom deu servir, puig els Carolins tenen la fama i els fets d'esser les gents mes fortes i *degurdides* de tota la comarca Cerdana

LO FERRER DE NYER

JOSÉ LUCAS

participa a su numerosa y distinguida clientela, que se ha trasladado a la calle de España, núm. 46 antigua CASA BATISTET

DE SEO DE URGEL
REMITID

Amb força sentiment he tingut d'agafar la ploma, per desvirtuar falços conceptes, que amb mes passió que coneixement de causa's feu insertar en el darrer nombre d'aquest periòdic i en la Secció Sportiva. Dic amb sentiment perquè en unes comarques ahont tot just acaba d'arrelar-se aquest nobilíssim Sport, cause pena veurer com gent inexperta guiada sols per la passióridicula, desorienten el seu fi primordial, volgut presentar com enconada lluita de veines ciutats i viles, lo que deuria sols esser noble i lleial entreteniment, principi d'una juventut comarcal enfortida per la cultura física, que no deixés en l'ànim dels que la practiquen desitjos de baixes passions venjatives sinó una fe i entusiasme en el bon èxit dels respectius clubs motivats per l'agilitat i destresa dels seus components.

Volia deixar per mes enllà, escriure amb tot l'entusiasme que sento pels asumptes sportius, algunes consideracions sobre lo que deuria esser el foot-ball en aquestes comarques, però l'haber-se ficat en mi des de les columnes de «Ceretania», el senyor J. P. i perfecte desconeixement de lo que preté afirmar i amb un apassionament i mala fe manifesta, m'obligen a intervenir en aquest assumpte, per aclarir situacions i demostrar la falsitat de la ressenya, malgrat afirmar que sols lo que ell diu *es la verdad*.

Ignoro en absolut si aquell Sr. sab o no de fer mitja com diu en la seua crònica, però puc assegurar que s'hi guanyarie millor la vida que fent ressenyes de partits de football, en allò potser hi entendrie quelcom, que en matèries sportives, ¡pobret! ha quedat a un tant baix nivell que dubto pugui aixecarsen mes, no obstant me permetre observarli que si algun dia per manca d'altri mes intel·ligent preten ficar-se en lo que desconeix, procuri no entrometres en personalismes, majorment quan les persones que tant directament al-ludeix son prou conegudes en tots els centres i penyes sportives, doncs les seues embestides son ridicules quixotades que sols trobarán defensors entre la gent tant desconeixedora com ell de lo que pretén criticar.

Sápigal Sr. J. P. que *aquel buen señor* quan pro-

bablement aquell no sabé encar lo que era foot-ball aquest estabe ja cansat d'arbitrar i jugar partits bon xiquet mes de categoria que'ls qu'ha jugat Puigcerdá F. C.

Que malgrat *no saber de foot-ball*, es soci poc temps després de la seua fundació del club piò d'Espanya.

Que ademés d'haver jugat alguns anys, té a honor poguer ostentar una medalla de plata guadada en el campionat de Catalunya de 1912 - 1913.

Que encar que *no tenga nada de árbitro* fou oficialment nomenat infinitat de vegades per arbitrar partits de campionat, deixant d'actuar oficialment al constituirse'l col·legi d'árbitres, per no estar conforme els components ni amb la reglamentació del mateix sobretot en la qüestió de cobrar l'arbitratge en els trets locals.

Que recentment el dia 4 de Juliol d'enguany havent-se circunstancialment al estranger en ocasió de disputar-se'l partit que de guanyarlo un dels clubs tendien a l'hi assegurabé'l primer lloc en el campionat nacional d'amateurs, no havent comparegut oficialment, els capitans dels dos equips per mediació del Vispresident d'un d'ells coneixent de la procedència de *este buen señor* per haver-hi partit llargues hores d'agradoses converses deportivas, acordaron designar-lo perquè l'árbitrés i la presa local unanimament elogiá'l seu arbitratge. Havia diari que deie «que gracias a los competentes comentarios y energía del árbitro, se vió un buen partido de foot-ball asociación a pesar de creerse al principio se vería un partido de Rugbi».

Feta aquesta presentació demostrant a n'aprenent que el senyor no era l'árbitre cap indocumentat sportiu en ell tracte de fer veurer diré quatre mots, sobre'l partit.

El camp de joc no donava cap ventatje a ningú ja que essent interí i nou, ni uns ni altres el coneixen. Lo mateix he de dir per no reunir les mides reglamentaries, estar indegudament mareat i tenir les portes bon xic petites.

En el transcurs del partit vaig veuler que l'enfocador era en conjunt mes coneixedor de la pista que'l de la Seu, doncs si be en l'equip d'aquests hi víe alguns elements molt notables i fins diré superiors als Puigcerdanesos, en canvi alguns altres desco-

xien per complet el joc. En els Puigcerdanesos vaig notar que encar que més coneixedors del joc, molts desconeixien el reglament, cosa que seria convenient o millor dit necessari estudiessin detingudament els d'un i altre equip.

El no haver traspassat la porta contraria fou per l'acertada disposició del capitá del de la Seu que sapiguent tenie reforçada la línia d'atac l'equip foraster hi oposà una línia de mitjós, defensa i porta integrada pels millors equipiers que podia disposar fentla infranquejable, majorment si's te en conte la nerviositat dels de l'equip foraster, que després de creurer en una facil victoria i pregonar per tota la ciutat fins la cantitat mínima de goals que volian fer, al veader fàlits sos propositos i creient naturalment que l'empat representabat per ells una derrota després de lo massa que havien enraionat, la seuva nerviositat se feia més manifesta a mida que transcorrie'l partit.

El public encar que nombros, profà en sa immensa majoria, doncs la més grossa canitad d'ell ere'l primer partit que presenciaben. La seuva actitud fou correctíssima amb els forasters i bona prova d'això fou l'ovació que'ls tributá al arrencar l'auto que'ls retornabe a ses llars.

La meua actuació fou la més imparcial possible essent benevol en les petites fates comeses sens malícia, me proposava fer presenciar un partit net i correte i malgrat tot vaig poguer-ho lograr. El meu esforç consistie en que'l primer partit que's celebrabe en aquesta ciutat no deixés l'impressió erronea de que'l foot-ball ere un joc barbre i perillós sino tot al contrari qu'ere un dejicós passatemps pel public i'l millor sport per la cultura física de la joventut.

Per acabar sols diré qu'es altament tendenciosa l'affirmació de que si no's guanyá for perquè al veire el goal imminent'ls marcaben fates imaginaries això sols pot dir-ho un fanatic o un desequilibrat. Al refere més aviat i pasearà desapercibuda una falta, ans que marcar la que no s'ha comés. Sortosament (i no'ls hauria deixat de marcar si's haguessin fet) sols vaig haver de tocar dos o tres ofsidies contra'ls Puigcerdanesos i gairebé tots en l'extrem esquerra. Si de quelcom podien exclamarse i no ho feren era d'haver estat massa benigne amb ells, doncs en una carga ilegal en l'àrea de penal i en una sortida del porter tras-

passant els seus dominis amb la pilota a les mans, no vaig imposar la rigurositat del castic com podía fer abusant del càrrec i volgurent considerar sens intenció les dugues fates comeses, vaig limitarme a imposar el castic minim que podía.

En totes les derrotes futbolístiques es el clam de l'impotencia i'l consol de l'ignorant volguer carregar la culpa al refere, per això voldria aconcellaryos deixeu per altres aquesta mala costum.

Amics Puigcerdanesos, aprengueu a sapiguer perdre i en vostres empats o derrotes busqueu sempre en vostres propies files les úniques causes. De les ensenyances de sapiguer perdre i cercant minuciosament sens simpaties ni antipaties, completament despresos d'apassionaments qu'us farán desmentir avui lo que afirmaveu ahir, els motius de les derrotes totes, estigueu ben certs de trobar el medi de futures victòries.

ENRIC ALVINA

NOTA de la REDACCION.— Sería faltar a los mas elementales deberes de cortesía, al mismo tiempo demostrariamos desconocer por completo la Ley de Imprenta, si dejásemos de publicar el remitido arriba inserto.

Mas es preciso también hacer constar, que no estamos del todo conformes con algunos de los conceptos en él vertidos.

Sumamente agradecidos por la franca y hospitalaria conducta que hacia el team... Puigcerdá dispensaron los hijos de las nobles tierras urgelitanas. Gracias, mil gracias.

Pero, y no lo decimos nosotros, nos lo comunicó nuestro reporter y nos lo repitieron algunos concurrentes a la fiesta.

La imparcialidad del referee, no pareció por parte alguna, esto lo vieran hasta los mas miopes.

El equipo de Puigcerdá: sabe ganar y tambien se conforma en perder, pero lo que siente en el alma es que se le escamoteen sus triunfos, y que se trate de humillarle en sus derrotas o empates, esclavo de su dignidad, y se guia siem-

de trabajo, por algunos vecinos y por una pareja de carabineros del puesto de Isobol, fué conducido al pueblo de All donde fué curado de primera intención por el Médico-Forese del Partido y el practicante D. Francisco Anglada.

Por disposición del Juzgado, fué trasladado el lesionado con todas las precauciones y cuidados debidos, al Hospital de esta villa, donde se le practicaron y continuarán practicando los auxilios que su estado requiere.

Según se dice, las lesiones fueron calificadas de pronóstico grave.

Deseamos de veras, para el desgraciado obrero, una pronta y completa curación.

Ya ha aparecido la nieve en los picos de las montañas que nos circundan; debido a esta visita, se ha refrescado mucho la temperatura.

22

Han salido para sus lares después de haber pasado la temporada de verano, los señores Ferrer, Vda Egozcue, Simon, Moner, Duraill, Pineda, Torres, y otros cuyos nombres sentimos no recordar.

TOURISTAS

23

Después de larga y penosa enfermedad, el jueves último falleció doña Francisca Sarret, esposa del conocido negociante Sr. Bragulat.

Nuestro mas sentido pésame enviamos a la desconsolada familia.

10 AGOSTO Y 23 SEPTIEMBRE 1900 239

Para esta noche, en el Círculo Agrícola Mercantil, se anuncia un gran baile, el cual es de esperar que se verá muy animado.

SILENTIO

El día 12 de los corrientes, a la salida del teatro, se perdió un abanico de tul pintado. Pueden devolverlo a esta Redacción. Se gratificará.

24

El Gobierno Militar de la Provincia nos ha mandado un ejemplar para su publicación de la orden referente al ingreso en el Tercio de extranjeros.

Por no haber sido posible darle cabida en este número, lo publicaremos en el siguiente.

POSTALES

Grandes Novedades

Inmenso surtido en

Bromuros mate, Color, Sépia, Inglesas, Americanas y Alemanas
Paisajes suizos, marinas, etc., etc.

REPRODUCCIONES

C. Revolución, 11.

Nos dicen que con mucha actividad, se están colocando railes, de Ribas hacia Tosas, del Ferrocarril Transpirenaico.

Lo celebrarán.

Está ya del todo restablecida de la enfermedad que la aquejaba, la distinguida señora del diputado provincial por este distrito, don Rafael Borrrell,

Billetes para el **Sorteo de Navidad**
os encontrarán en la Admón. de Loterías de esta villa

Lechería, Comestibles y venta de Pan de Carmen Bertrán

Calle de la Libertad, 16

PUIGCERDÁ

Esta casa vende la leche de vaca de la acreditada granja de la Vda. Rosell. No pruebe usted ninguna otra es la mas pura

Gran especialidad en quesos del país

Imprenta VIDAL.—Revolución, 11.

GRAN BAR :: MODERN TAWERN**Vda. LA VILLA**

PLAZA DE CABINETTY

Cafés y licores de las mas renombradas marcas
del país y extranjeras**a Buen Pernod :: Vermouth Terine ::**Recomendamos el selecto café de este Bar, ser-
vido con cafeteras individuales, por ser indis-
tiblemente uno de los mas aromáticos que se
toman en esta Villa**FABRICA de CORSES y ACADEMIA de COTE****FRANCISCA PALLARES**

VIUDA DE AGUILAR

CORTE ESMERADO y A MEDIDA

Calle de la Libertad, 32

Fundición de Hierro**JOSÉ CORTADELLAS**ESPECIALIDAD EN TODA CLASE
DE PIEZAS DE HIERRO COLADO**Bellver de Cerdanya****"LA CERDANA"**Tienda de Comestibles y
Ultramarinas

de

Juan Vidal

Calle de la Libertad, 34

PUIGCERDÁ

La casa que vende lo mejor de lo mejor : Cafés
de varias marcas : Embutidos : Conservas :
Pastas para sopa : Chocolate : Jarabes : Vinos
No deje de visitar este establecimiento.Lo mejor para el colado de
la ropa, es la lejia líquida
marca**La Cerdanya de Bellver**Fabriante: **JOSÉ CORTADELLAS**: Bellver**Colmado Americano****COMESTIBLES :: CHARCUTERIE**

CALLE REVOLUCIÓN, 29

ANTONIO JUNOYChocolates : Galletas : Conservas : Bombonería
Cafés : Pesca Salada : Perfumes : Champagnes
Botillería : Jarabes : Vinos : Aceites : Licores
Embutidos : Frutas : Potajes : Pastas para sopa**Bartolomé PUIG**

Constructor de Obras

PLANOS, DATOS Y PRESUPUESTOS
PRONTITUD Y ECONOMÍA

PUIGCERDÁ

**PELUQUERIA de
JOSE ALART**

CALLE MAYOR, 15 :: PUIGCERDÁ

**Periódicos y Revistas
semanales Ilustrados****= SUCURSAL EN =
BOURG - MADAME**

Fonda Española

Hotel Moderno

PERPIGNAN

Rue Rempart Villeneuve

en face le Castillet

Propietaria: Vda. Villarubla Ibach

Cocina Española y Francesa

Habitaciones confortables

Precios médicos - Luz eléctrica
CALLE REVOLUCIÓN, 25

Coche del Hotel a todos los trenes

MUEBLES -

Isidro Blasi e Hijo- PUIGCERDÁ

Carpintería y Decoración - Diseños gratuitos

JUAN

ALAY

Automóviles de Bellver a Puigcerdá y Ribas

Servicio diario de ida y vuelta

TRAM

AD

Despacho

Bellver

de

Puigcerdá

billetes

Ribas

abonados

Barcelona

Horario combinado con las salidas y llegadas del tren de Ribas

LOCIONES HIGIÉNICAS PARA TOCADOR

NUEVAS CREACIONES :: ESPECIALIDAD DE LA

Perfumería IRIS

Loción Pompeyana : Loción Ginesta

Loción Violeta : Loción Rosa : loción Clavel

Estos productos, preparados a base de principios altamente benéficos para la raíz del cabello, tienen la propiedad de reblanquecer el cuero cabelludo con lo que se amplia su base y se logra al cabo de algunos días de usarlas, detener totalmente su caída.

Nuestras lociones, las mas económicas y agradables que existen, no deben faltar en el tocador de ninguna persona cuidadosa de la conservación de su cabello y de la higiene de la cabeza.

Se presentan concentradas en elegantes frascos, cuyo contenido debe disolverse en un litro de agua clara.

Con esto se obtiene un litro de loción deliciosamente perfumada.

Precio del frasquito para 1 litro de loción de cualquiera de las clases arriba mencionadas, 3 pesetas.

Para los pedidos dirigirse al repete. D. Isidro Capdevila : Ger

ANTIGUA Y ACREDITADA CASA

ALAY

ALAY

Juan Alay

Agencia Alsina

Fonda Agustí

Colmado Pallarola

Paseo de Gracia, 101